

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și administrația
Cluj, Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. No. 87.
Sâmbătă 30 Noembrie 1935.
Apare săptămânal
sub conducerea unui comitet

Abonament anual 50 Lei.
Numărul 1 Leu

Isuse miluește-mă.

Isus, însoțit de popor mult, mergea către Ierichon. Un orb ședea lângă cale și cerșia. Auzind, că pe-acolo trece mulțime de oameni, orbul a întreat: ce este aceasta? Oamenii i-au spus, că trece Isus Nazarineanul.

Orbul, care auzise vestea marelui proroc, a început a striga: Isuse, fiul lui David, miluește-mă! Oamenii îl certau și îi spuneau să tacă, iar el mai vârtos striga: Fiule al lui David, miluește-mă!

Isus auzindu-l. l-a întreat:

— Ce vrei să-ți fac?

— Doamne, să vadă! — răspunse orbul. Un orb nu poate să aibă altă dorință, decât: să vadă.

— Vezi! — îi răspunde Isus.

— Credința ta te-a mântuit.

Și ochii orbului s'au deschis. Lăudând pe Dumnezeu a mers și el după Isus. Și tot poporul, care a fost de față, a dat laudă lui Dumnezeu.

Acest orb, după cum ne spune Sfânta Evanghelie, a numit pe Isus: Fiu al lui David. Orb fiind, el a cunoscut, că acela care trece pe cale este Mesia, cel făgăduit prin prorocii de demult.

Isus l-a întreat: ce vrei să-ți fac? Aceasta a făcut-o, pentru-ca să-i dea prilej să-și mărturisească credința. Apoi, Isus a mai voit să ne mai învețe, că noi cu deplină încredere trebuie să ne îndreptăm spre dânsul, spunându-ne dorințele ce le avem.

Oamenii, cari treceau cu Isus, spuneau orbului să tacă, încercând să-l împiedice de-a se apropia de Isus. Aceasta se întâmplă adeseori și în ziua de astăzi. În drumul către Isus dăm mereu de piedici mari. Aceste piedici ni-le pun uneori chiar oamenii, cari lepădându-se de Hristos, ar vrea să ne facă și pe noi să ne lepădăm. Acela, care vrea să urmeze pe Isus, să nu ia în socotință piedicile și nici vorbele oamenilor. Încrederea orbului n'a rămas nerăsplătită: el a primit vedere. Așa și noi, dacă vom fi cu încredere în Isus, vom primi dela El ceea ce vom cere.

Drept mulțumită, orbul a urmat pe Isus și a lăudat pe Dumnezeu. Aceasta să o facem și noi, de câteori Isus își varsă bogăția darurilor sale asupra noastră.

Să ne aducem apoi aminte, că și nouă ne-a deschis Isus ochii, ca și orbului din Sfânta Evanghelie. Sufletul nostru de câteori a fost orb! Din orbia aceasta sufletească ne-a mântuit învățătura Evangheliei lui Hristos. Ori doar și acum suntem orbi? Atunci, cu aceeaș râvnă, ca și orbul din Sfânta Evanghelie, să-l căutăm pe Isus și să-i strigăm: Isuse, fiul lui David, miluște-mă! Isus o să ne audă, și deschizând ochii sufletului nostru vom fi în stare să vedem drumul, care duce la fericire și mântuire.

Septimiu Popa.

Creștinul și Sfânta Scriptură.

Piatra de temelie a vieții creștinești este cunoașterea și urmarea lui Isus Hristos. Nu acela cunoaște pe Isus, care citește multe lucruri despre El, ci acela care prin viața sa să străduiește să umble pe cărările arătate de Mântuitorul Nostru, și să urmeze toate acele învățături și sfaturi propovăduite în cursul vieții Sale pămâtene prin ținuturile Galileii și ale Iudeii. Deși Mântuitorul nu a scris nimic, ci numai prin graiu viu a învățat pe oameni, cu toate acestea apostolii și ucenicii Săi ne-au lăsat multe în scris din faptele și învățătura Lui. Cele scrise se cuprind azi în Sfânta Scriptură sau Biblia, carte care are de autor pe însuși Sfântul Spirit; astfel Biblia este pentru noi cartea cea mai sfântă nu pentru că enarează lucruri și învățături sfinte, sau evenimente desfășurate în jurul persoanelor sfinte nici pentru că are un scop sfânt, de-a arăta oamenilor calea mântuirii, ci mai ales pentru că autorul acestei cărți este însuși Dumnezeu. Spiritul Sfânt a fost Acela, care a inspirat pe Mateiu, Marcu și ceilalți scriitori sacri învățându-i să scrie toate acele și numai acele adevăruri cari a voit ele să fie revelate și manifestate oamenilor. Sfânta Scriptură este deci depozitul autentic al revelației divine. E marele și prețiosul tezaur a adevărurilor aduse din alte sfere, adevăruri sublime și misterii, concepții divine despre viață, lucrări din acea esență divină a Vecinicului Adevăr și a Supremei fericiri la care tindem în mod spontan orice suflare spirituală. Tocmai fiindcă sunt adevăruri și lu-

cruri din o altă Impărăție, la ele mintea omenească slabă nu poate să ajungă, ele trec peste sfera de gândire și pătrundere a cunoașterii omenești. De altă parte ele sunt pentru noi, ca să ajungă omul deplin fericit. Pentru-aceia au fost ele descoperite oamenilor din partea lui Dumnezeu prin profeții și oamenii cei sfinți ai lui. Tocmai fiindcă această carte, conține adânci adevăruri, nepătrunse de mintea omenească trebuie să fim cu multă băgare de seamă că, la înțelesul acestor cuvinte, ca nu cumva în loc de hrană sufletească, noi să ne înveninăm sufletul rătăcind pe cărări lăturatnice și greșite, cum amintește sfântul Augustin. Mântuitorul Nostru a prevăzut toate rătăcirile în spre care se vor abate creștinii în decursul veacurilor, pentru care motiv L-a rugat pe Tatăl Său, să întărească pe Petru în credință, ca și el la rândul său să întărească pe frații săi; și a trimis pe Apostolii săi pentru-ca să învețe neamurile ca să păzească toate câte a poruncit El. Și a trimis un alt Mângăitor, pe Spiritul cel Sfânt, ca până la capătul veacurilor să conducă pe Apostoli și urmașii lor pe calea adevărului și a binelui. Isus a întărit deci pe apostoli să nu greșiască, sau cum ne exprimăm noi azi, întregul colegiu Apostolic, și urmașii acestui colegiu — biserica —, au fost dotați cu prerogativă infalibilității. Biblia este depozitul autentic al revelațiunii și ca atare în posesiunea unui organ infalibil de interpretare a acestor adevăruri. Aceasta este doctrina noastră, consfințită de praxa de veacuri a bisericii. Pentru

protestanți însă și pentru toate sectele pocăiților Biblia este scrisoarea lui Dumnezeu, trimisă tuturor oamenilor, și fiecărui aparte. Fiecare o citește, fiecare o interpretează cum el o înțelege, căci zic ori-cum ai înțelege-o, e tot cuvântul lui Dumnezeu; și fiecare cum o înțelege o și

urmează. Iată isvoarele tuturor sectelor protestante: interpretarea liberă a Sfintei Scripturi, adevărindu-se cuvintele bătrânului Simeon. „Iată acesta este pus spre căderea și scularea multora . . . , și spre semnul căruia i-se va zice împotriva . . .

Dr. Emilian Lemenyi.

Rugăciuni

În cinstea Sf. Francisc.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Spirit Amin.

1. O mărite sfinte Francisc, care pentru adâncă ta smerenie ai plăcut atât de mult Domnului, dobândește-mi și mie harul acestei virtuți, prin care disprețuindu-mă pe mine însumi și neluând în seamă laudele lumii, să caut numai a plăcea lui Dumnezeu, *Mărire Tatălui.*

2. Cine nu se va simți mișcat, o sfinte Francisc, privind acea desăvârșită sărăcie care a fost obiectul iubirii tale? Dobândește-mi și mie darul ca să mă deslipesc cu totul de orice plăcere neorânduită către lucrurile acestei lumi, pentru ca în adevăr să pot spune împreună cu tine: Dumnezeuul meu și totul meu! *Mărire Tatălui.*

3. Ce mare deosebire, o sfinte Francisc, între purtarea mea și a ta! Tu fiind nevinovat în fapte te-ai purtat așa aspru cu trupul tău, iar eu după atâtea păcate, nu mă gândesc la altceva decât să-l desmerd. Pilda vieții tale să mă trezească odată din această lănzezeală și să mă îmbărbăteze întru a-mi stăpâni și pedepsi trupul meu așa, ca fiind aproape de moarte, să nu mă călesc de a l fi tratat prea bine. *Mărire Tatălui.*

4. Când va fi, o sfinte Francisc, ca eu în împrejurări neplăcute și supărătoare să fiu după pilda ta, tot așa de liniștit și mulțumit, ca și în cele mai mari mângăieri? Dar acesta este un dar ceresc, și de aceea te rog pe tine, modelul răbdării eroice, ca să-mi dobândești harul de a îndura în această vale de lacrimi, ca astfel să aduc la Dumnezeu îndestulare, cel puțin în parte, pentru păcatele mele. *Mărire Tatălui.*

5. O, tu cel mai aprins de dragostea dumnezeiască, răpește prin pilda ta în acel abis de dragoste orice aplecare a mea,

cașă, ca nici o suferință să nu-mi fie grea, dimpotrivă să-mi pară dulce a putea îndura ceva din dragoste către Dumnezeuul meu. Oh! fericite de mine, dacă imitându-te în această virtute atât de trebuincioasă, îmi voiu sfârși vieța arzând, ca tine, de dragoste dumnezeiască. *Mărire Tatălui.*

6. O mărite sfinte Francisc, din acel tron de slavă la care ai fost ridicat, întoarce-ți cu milă privirea asupra mea, nevrednicul tău fiu, dobândește-mi să imitez pildele tale strălucite și să iubesc pe aproapele meu. Dobândește-mi o inimă compătimitoare către semenii mei, milostivă în a ierta greșele lor și o răvnă mare în a căuta mântuirea lor; așa ca iubiad pe toți în Dumnezeu și pentru Dumnezeu, să mă învrednicesc a avea parte cu tine în împărăția cerească. *Mărire Tatălui.*

Rugăciunea se ridică numai pe scara de aur a faptelor bune. *N. Ierga.*

Cunoaște sufletul

Un tânăr se plimblă cu tatăl său printr-o grădină plină de tot felul de pometuri.

— Alegeți orice poame din grădina aceasta. — zise tatăl către fiul său.

Fiul după ce se uită și se gândi mult, zise: — Tată, din toate poamele grădinii, altceva nu mi-a plăcut decât para cea frumoasă de col. Pe aceea doresc s'o am

— Bine, fiule, liber iești să o iei, dacă-ți place.

Și fiul se duse și rupse o pară mare, roșie și frumoasă; dar când mușcă din ea, văzu că numai coaja era roșie-aurie, pe când miezul cel cărnos, era negru ca și cărbunele.

— Mult m'am înșelat, tată! M'am bucurat numai de frumusețea ei din afară, fără să știu că miezul îi era negru.

— Ia aminte, fiule. Grădina aceasta cu tot feluri de pomi, se aseamănă cu lumea. Deci, când îți alegi un prieten, caută de-i cunoaște sufletul, fără să te uiți la înfățișarea din afară.

Valeriu Măgureanu.

Un obicei necreștinesc.

Se apropie sărbătoarea Sfântului Nicolae. Copiii o așteaptă cu nerăbdare, căci știu că bunul Sfânt aduce daruri copiilor buni.

În vreme ce copiii nevinovați așteaptă pe Sfântul Nicolae, sute de prăvălii caută să-și aranjeze vitrinele, cu diavoli înconjurați într-o lumină roșie, par'că se așteaptă sărbătoarea deavolului. Creștinul intră în prăvălie să cumpere un cadou de sfântul Nicolae, și comerciantul

zâmbind îi întinde un drăceșor mai mic sau mai mare după punga clientului, care cu aceeaș nepăsare ușuratică, îl achită ca să-l ducă copilașilor, cari nu-și dau seama că prin acest cadou au primit și o doză de otravă sufletească. Este păcat și să pomeniți numele necuratului, dar să îi duci încă și icoana lui în casă.

Azi avem multă nevoie de Isus, ca să locuiască în casa și în sufletul nostru, deci să depărtăm de câtră noi și chipul celui rău.

Creștinii trebuie să reacționeze la aceasta, pentrucă ni-se batjocurește credința. Nu numai să nu cumpărăm asemenea cadouri, ci să ne ferim a și intra în asemenea prăvălii, în cari pe lângă acei Rosenbaum, Einsteil ect. mai locuiește cu ei și diavolul.

P. A

Programul

Sfintelor Misiuni ce se vor ținea în Catedrala gr. cat. din Cluj dela 1 până la 8 Decembrie 1935.

Ca pregătire pentru sfintele sărbători ale Crăciunului și cu ocazia Profesiunii membrilor Ordinului al Treilea Franciscan Român, s'a stabilit o serie de cuvântări sub formă de *Exerciții Spirituale*, rostite de Părintele Dr. Dominic Neculăeș franciscan român, cu începere de Duminecă seara, adecă dela 1 Dec. 1935, până Duminecă 8 Dec. 1935, cu următorul program:

1	Decembrie 1935, Duminecă	orele 6 p. m.	Inserat și predică
2	" "	Luni "	9 a. m. Sf. Liturghie cu predică 6 p. m. Paraclisul cu predică.
3	" "	Marti "	ca mai sus la orele 9 a. m. și 6 p. m.
4	" "	Miercuri "	" " " 9 " și 6 "
5	" "	Joi "	" " " 9 " și 6 "
6	" "	Vineri "	10 Sf. Liturghie cu predică 6 Inserat cu predică
7	" "	Sâmbătă "	9 Sf. Liturghie cu predică 6 Inserat cu predică
8	" "	Duminecă "	10 a. m. Sf. Liturghie cu cuminecarea generală. Profesiunea membrilor Ord. III-lea.

NB. 1. Membri terțiarî să caute nu numai a lua parte ci să îndemne și pe alți să ia parte la aceasta primenire sufletească.

2. În fiecare zi dela ora 7—9 a. m. vor fi preoți la dispoziția credincioșilor pentru sf. mărturisire, precum și dela ora 5—7 p. m. în Catedrală.

3. Îndemnăm călduros pe toți credincioșii noștri din Cluj ca să ia parte la toate predicile și funcțiunile sacre, din aceasta săptămână a Sfintelor Misiuni.

Cluj la 30 Noembrie 1935.

Oficiul Parohial gr. cat.